

Kontempláció tavasz elején

Kusza tél a világ élükre
csiszolt jégcsapok a torkomnak
merednek már tudom a táncot
a tükrök tetején
zizegve a szél bár hordaná
szemembe a port üszköt sugarat
régisugaras hajnalokat kopár
nyarakat már nem szaval már
nem énekel már nem hazudik
a fáradt isten se
semerről sehová
senkinek

Uőőőőőőőőőő

Szeged, 70. márc. 10.

Mosolyogva

Most alázlak s alázom
magam is nyugodtan
magambazárt körökben
már nem zokogva-zubogva
a szavakra éhesen.
Feszitem a csöndet
ki-ki a maga kávéját
issza a maga cukorjaival
a maga mozdulataival
és a maga éjszakájában
futkároz a magaszötte
zenékben
Jó éjszakát

Szeged, 70. okt. 30.